

Decizia nr.63 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2005

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată asupra contestației formulate de **domnul X**.

Domnul X contestă măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală ale Administrației finanțelor publice a municipiului Hunedoara prin Raportul de inspecție fiscală, privind impozitul pe venitul global suplimentar, accesoriile aferente și amendă conform proces verbal de constatare și sancționare a contravențiilor.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.176 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestație, domnul X, contestă măsurile dispuse prin Raportul de inspecție privind baza de calcul a impozitului pe venit, susținând următoarele:

- la nivelul anului 2002 venitul brut realizat este mai mic față de cel consemnat în raport ;
- la nivelul anului 2003 venitul brut realizat este mai mare față de cel consemnat în raport, iar cheltuielile sunt mai mari față de cele consemnate în raport;

Concluzionând, contestatorul solicită reverificarea celor consemnate și dispunerea anulării obligațiilor fiscale stabilite ca fiind datorate.

II. Organele de inspecție fiscală ale Administrației finanțelor publice a municipiului Hunedoara, au consemnat următoarele:

- declarațiile de venit nu corespund datelor înregistrate în evidența financiar contabilă;
- pentru anul 2003 contribuabilul nu a depus declarații de venit global, impunerea efectuându-se din oficiu;
- veniturile realizate de contribuabil nu au fost înregistrate în totalitate;
- există plăți fără a fi înscrise în registrul inventar;
- s-au înregistrat cheltuieli nedeductibile.

III. Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei și având în vedere actele normative în vigoare pe perioada verificată, se desprind următoarele aspecte:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara, prin Biroul de soluționare a contestațiilor se poate pronunța pe fond, în condițiile în care domnul X contestă Raportul de inspecție fiscală și întrucât impozitele, taxele și alte sume

datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie de impunere emisă de organul fiscal competent.

In fapt, prin contestația formulată, domnul X contestă Raportul de inspecție fiscală încheiat de Administrația finanțelor publice a municipiului Hunedoara, privind impozitul pe venitul global suplimentar și accesoriile aferente.

Urmare a celor consemnate în Raportul de inspecție fiscală, organele de inspecție fiscală au emis Decizie de impunere, organele de inspecție fiscală menționând în finalul Deciziei de impunere:

“ In conformitate cu art.174 și art.176 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva măsurilor dispuse prin prezenta se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 de zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii.

Prezenta reprezintă titlu de creanță și devine executoriu în condițiile legii.”

In drept, art.82 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează:

“Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art.79 alin.(2) și art.83 alin.(4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

Art.106 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

“(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.”

De asemenea, potrivit articolului 178 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată privind Codul de procedură fiscală:

“ Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează [...]”

In legătură cu emiterea deciziei de impunere, se reține că art.196 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată privind Codul de procedură fiscală, prevede:

“Acte normative de aplicare

(2) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora privind administrarea creanțelor fiscale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

Formularul “Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală” a fost aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1109/22.07.2004, ordinul fiind în vigoare la data încheierii raportului de inspecție fiscală, care la anexa 2 arată instrucțiunile de completare a formularului privind decizia de impunere.

Se reține că impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin **decizie de impunere**, care constituie titlu de creanță și **este susceptibilă de a fi contestată**, la baza acesteia stând, fie raportul de inspecție fiscală, fie procesul verbal prevăzut de art.94 alin.2 și art.105 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată privind Codul de procedură fiscală.

În condițiile în care după cum s-a arătat, la data încheierii raportului de inspecție fiscală, erau în vigoare prevederile Ordinului privind aprobarea formularului “Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală”, organele de inspecție fiscală au avut obligația de a emite decizia de impunere, aceasta fiind cea care produce efecte fiscale față de contribuabil, decizie de impunere care a fost emisă.

În raport de dispozițiile art.106 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală, **decizia de impunere este titlul de creanță susceptibil de a fi contestat pe calea administrativă de atac și soluționat pe fond**, coroborate cu prevederile art.182 alin.1 și 5 din actul normativ invocat mai sus, care arată:

“Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

...(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”,

și față de considerentele de mai sus, organul de soluționare nu va mai proceda la analiza pe fond a cauzei, urmând a se respinge contestația formulată împotriva raportului de inspecție fiscală ca fără obiect.

Având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală au emis Decizie de impunere, Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului Hunedoara nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, formulată împotriva raportului de inspecție fiscală privind impozitul pe venitul global suplimentar și accesoriile aferente.

Referitor la amenda contravențională, aplicată prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor conform art.35 pct.2 lit.a și b din Legea contabilității nr.82/1991 Republicată, se reține faptul că aceasta intră sub incidența Titlului X Sancțiuni Art.193 Dispoziții aplicabile din Ordonanța Guvernului 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

“Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor.”

Prevederile **cap.4 Căile de atac** din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, stipulează:

ART.31 “(1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.”

ART.32 “(1) Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constator, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens.

(2) Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimit de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”

Având în vedere cele reținute, în temeiul art.174 – 187 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

- 1. Respingerea ca fără obiect a contestației domnului X, privind impozit pe venit global suplimentar și accesoriile aferente.**
- 2. Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara se dezinvestește să soluționeze contestația pentru capătul de cerere privind amenda contravențională.**